

— По години, Ваше Височество, съмъ комай колкото Васъ. Роденъ съмъ въ Русия на 1854 година.

— Участвува ли въ освободителната война?

— Късно ме пратиха, Ваше Височество, стигнахъ въ Санъ-Стефано, но войната вече бѣ свършена.

— Въ София на каква служба те назначиха?

— Князь Дондуковъ ме проводи най-първо кметъ въ София и азъ съборихъ въ една нощъ викалата на всичкитѣ турски джамии, отворихъ площада и разширихъ много улици около двореца.

Князътъ хареса офицера и името му — *Александъръ*, хареса и хубостта му, но най-много одобри неговото изкустно яздене.

И наистина, младиятъ руски офицеръ имаше право и стройно тѣло, па бѣ пѣргавъ, много гѣвкавъ и веселъ човѣкъ. Князътъ го назначи за свой адютантъ и рече:

— Отсега нататъкъ двамата *Александровци* ще бждемъ заедно. Ти ще бждешъ мой другаръ и гвардеецъ въ пжтуванията.

Адютантъ Александъръ Мосоловъ